

.....

.....

.....
.....
.....
.....

reprezentowany przez Pełnomocnika

.....
.....
.....

adres do korespondencji

.....
.....

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art.14c i art.14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (*j.t. Dz. U. z 2012r. poz. 749 z późn. zm.*) oraz art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 17 maja 1989r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (*j.t. Dz. U. z 2005r. Nr 231 poz. 1965 z późn. zm.*) i art. 1b ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (*j.t. Dz. U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.*)

postanawia

udzielić na wniosek
.....interpretacji przepisów prawa podatkowego uznając, iż wskazane we wniosku „części niemieszkalne nieruchomości będącej własnością”
.....podlegają zwolnieniu od podatku od nieruchomości na podstawie art. 1b ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych, w związku z art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 17 maja 1989r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania.

UZASADNIENIE

Dnia (*data wpływu*)
..... zwrócił się z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego w zakresie ustalenia „czy w świetle art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 17 maja 1989r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, na związku wyznaniowym ciąży obowiązek uiszczenia podatku od nieruchomości za części niemieszkalne nieruchomości będącej jego własnością?”.

Wnioskodawca w sposób wyczerpujący przedstawił stan faktyczny, z którego wynika, iż „na
..... naliczona została opłata w ramach podatku od niemieszkalnej części
nieruchomości będącej jego własnością. (...) Powierzchnia części niemieszkalnej to Nieruchomość
położona jest na”. Wnioskodawca zaznaczył, iż „.....
..... z dniem roku został wpisany do Rejestru kościołów i
innych związków wyznaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych”, na dowód czego do wniosku dołączył
kopię wydruku z elektronicznego rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych. Wnioskodawca
powołując się na zapis art. 13 ust. 6 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania zaznaczył, iż „nasuwa
się wątpliwość czy wnioskodawca pozostaje w obowiązku uiszczenia wyżej wymienionego podatku”. Zdaniem
Wnioskodawcy „rozstrzygnięcie organu podatkowego, zgodnie z którym
..... jest obowiązany do zapłaty podatku od nieruchomości za część niemieszkalną nieruchomości
położonej na jest niezgodne z wykładnią literalną art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 17
maja 1989r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania w zw. z art. 1b ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r.
o podatkach i opłatach lokalnych”, zaznaczając jednocześnie, że „w myśl art. 9 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 17
maja 1989r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania równouprawnienie wszystkich kościołów i innych
związków wyznaniowych bez względu na formę uregulowania ich sytuacji prawnej jest jedną z gwarancji
wolności sumienia i wyznania” oraz iż „zasada ta znajduje również swoje odzwierciedlenie z art. 25 ust. 1
Konstytucji RP”. Ponadto, wskazując, że „stosując kontekst systemowy przytaczanej normy prawnej zasada ta
funkcjonuje także na gruncie prawa podatkowego. Prawodawca nie może udzielić specjalnych zwolnień i ulg od
podatku jednemu związkowi wyznaniowemu, pomijając tym samym pozostałe podmioty charakteryzujące się
wspólną cechą istotną. Zwrócił na to uwagę NSA w wyroku z dnia 18 maja 2000r. (syg. Akt I SA/Kr 392/00, OSP
2001, nr 3 poz. 105).” Wnioskodawca zauważył, że „pogląd ten został wyrażony między innymi w Podatek od
nieruchomości. Komentarz autorstwa prof. dr hab. Leonarda Etela: ‘(...) żaden Kościół lub związek wyznaniowy
nie jest faworyzowany przez ustawodawcę. Wszystkie one korzystają na takich samych zasadach z zawartych w
tych ustawach ulg i zwolnień podatkowych. (...) Należy podkreślić, że omawiane zwolnienie znajduje
zastosowanie na takich samych warunkach w zasadzie do wszystkich Kościołów i związków wyznaniowych
funkcjonujących na terenie Polski. Są one zwolnione od podatku w stosunku do tych nieruchomości lub ich
części, które stanowią własność tych osób lub są przez nie używane, na podstawie innego tytułu prawnego, na
cele niemieszkalne’”. reasumując zaznaczył, iż
„(...) organ podatkowy dokonał wadliwej oceny prawnej stanu faktycznego”.

We wniosku Podatnik złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 14b ww. ustawy - Ordynacja podatkowa oraz
załączył dowód uiszczenia opłaty za wydanie interpretacji.

Mając na względzie przedstawiony stan faktyczny oraz zaprezentowane przez Wnioskodawcę własne
stanowisko w sprawie, podstawową kwestią, w ocenie tutejszego Organu, było przeanalizowanie
obowiązujących przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości obejmujących
problematykę zawartą we wniosku.

Regulacje dotyczące podatku od nieruchomości zawarte są w przepisach ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o
podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz.U. z 2010 nr 95 poz. 613 z późn. zm.). Zgodnie z treścią art. 1b ust.
1 powoływanej ustawy ulgi i zwolnienia podatkowe w zakresie podatków i opłat lokalnych przyznane kościołom
i związkom wyznaniowym regulują odrębne ustawy.

W celu określenia, które nieruchomości związków wyznaniowych i w jakich sytuacjach podlegają
opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości należy ustalić zakres zwolnień uregulowanych w odrębnych
ustawach.

Do takich ustaw należy między innymi ustawa z dnia 17 maja 1989r. o gwarancjach wolności sumienia i
wyznania (j.t. Dz. U. z 2005r. Nr 231 poz. 1965 z późn. zm.). Zgodnie z art. 13 ust. 6 tej ustawy osoby prawne
kościółów i innych związków wyznaniowych są zwolnione od opodatkowania i od świadczeń na fundusz
gminny i fundusz miejski, od nieruchomości lub ich części, stanowiących własność tych osób lub używanych
przez nie na podstawie innego tytułu prawnego na cele niemieszkalne, z wyjątkiem części zajmowanej na
wykonywanie działalności gospodarczej.

A zatem przepisy prawa podatkowego dopuszczają przyznawanie zwolnienia od podatku od nieruchomości
kościółom i związkom wyznaniowym. Zwolnienia te regulowane są przez odrębne ustawy o stosunku Państwa
do poszczególnych kościołów funkcjonujących w Polsce. Do ustaw tych zalicza się również powołana ustawa o
gwarancjach wolności sumienia i wyznania, która ma zastosowanie do pozostałych związków wyznaniowych,
nie ujętych w odrębnych ustawach.

Tym samym wskazać należy, że kościoły i związki wyznaniowe funkcjonujące na terenie Polski zwolnione są od podatku od nieruchomości w świetle przywołanego zapisu art. 13 ust. 6 ww. ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, podkreślić jednakże należy, iż zwolnienie nie obejmuje tej części tych nieruchomości używanych na cele niemieszkalne, która jest zajmowana na prowadzenie działalności gospodarczej.

Mając na uwadze powyższe, tutejszy Organ podziela stanowisko Wnioskodawcy, że części niemieszkalne nieruchomości, niezajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, stanowiące własność, podlegają zwolnieniu od opodatkowania podatkiem od nieruchomości w oparciu o zapis art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 17 maja 1989r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, który stanowi, iż między innymi osoby prawne związków wyznaniowych są zwolnione od opodatkowania w stosunku do tych nieruchomości lub ich części, które stanowią ich własność i są przez nie użytkowane na cele niemieszkalne.

W związku z powyższym, postanawia się jak w sentencji.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice, po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Katowice- w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa (*art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - j.t. Dz. U. z 2012r., poz. 270 z późn. zm.*).

Skargę do WSA wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (*art. 53 § 2 ww. ustawy*).

Do wiadomości:

- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Katowicach,
ul. Paderewskiego 32b, 40-282 Katowice
- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie,
ul. Cybernetyki 19B, 01-040 Warszawa
- a/a